

Vergaderjaar 2014–2015

27 625

Waterbeleid

Nr. 337

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 3 maart 2015

De vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verzocht mij bij brief van 4 februari jl. te reageren op het rapport van het Centrum voor onderzoek van de Economie van de Lagere Overheden (COELO) «Kerngegevens ontwikkeling waterschapsheffingen 2009–2015». Deze reactie stuur ik u mede namens de Minister van Infrastructuur en Milieu omdat de Waterschapswet waarop deze heffingen zijn gebaseerd tot haar portefeuille behoren.

Het COELO heeft de ontwikkeling van de tarieven bij de waterschappen van de afgelopen jaren (2009–2015) op een rij gezet. Het COELO-rapport laat zien dat de ontwikkeling van tarieven per waterschap verschilt. Waterschapsbelastingen zijn namelijk regionale belastingen, waarvan de hoogte afhangt van de inrichting van het gebied, de specifieke taken van het waterschap en de eisen die aan het gebied worden gesteld. Van waterschap tot waterschap verschilt ook het belang dat bijvoorbeeld eigenaren van gronden of gebouwen hebben bij het waterschapswerk.

COELO heeft in haar rapport de tarieven van de verschillende belastingen per waterschap in beeld gebracht. Huishoudens en bedrijven betalen meerdere tarieven. In veel gevallen wordt een grotere stijging van het ene tarief gecompenseerd door een minder grote stijging van een ander tarief. Daarom zou ook moeten worden gekeken naar wat een huishouden en een bedrijf in totaliteit aan waterschapsbelastingen betaalt. Daarbij is van belang dat de stijgingen die COELO weergeeft niet zijn gecorrigeerd voor inflatie. Uit het jaarlijkse overzicht van de Unie van Waterschappen (UvW) over de ontwikkeling van de waterschapsbelastingen blijkt al enkele jaren dat de ontwikkeling van de belastingopbrengsten van de waterschappen, in vergelijking met de overige decentrale overheden over de periode 2006–2014, de laagste stijging kent.

De waterschappen hebben in het Bestuursakkoord Water (BAW) met de overige partijen (Rijk, provincies, gemeenten en drinkwaterbedrijven)

afgesproken om op de lange termijn een doelmatigheidswinst na te streven en op deze wijze de lastenstijging voor de burger te beperken. De rapportage Water in beeld 2013¹ laat zien dat zij hiermee op koers liggen.

In het rapport «Water Governance in the Netherlands: Fit for the future?»², beoordeelt de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) Nederland als een mondiale referentie op het gebied van waterbeheer tegen relatief lage kosten. De OESO constateert onder andere dat het Nederlandse waterbeheer weliswaar een stabiele financiële structuur kent, maar dat er voor de lange termijn ook een aantal uitdagingen zijn om het bekostigingssysteem duurzaam en toekomstbestendig te maken. Het gesignaleerde bekostigingsvraagstuk wordt nader verkend met alle BAW partners.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
R.H.A. Plasterk

---

¹ Kamerstuk 27 625, nr. 317

² Kamerstuk 28 966, nr. 27